

ПРОТОКОЛ

№ 164

гр. Бургас, 25.09.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и пети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светла М. Цолова

Членове: Галина Т. Канакиева
Петя Ив. П.а Дакова

при участието на секретаря Петя Ефт. Помакова
и прокурора Л. Г. П.

Сложи за разглеждане докладваното от Петя Ив. П.а Дакова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20232000600165 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Апелативна прокуратура-Бургас се представлява от Апелативен прокурор Л. П..

Подсъдимият П. Ч., редовно призован, се явява лично и с упълномощения си защитник адв. Т. Т. от АК-С..

Явява се частният обвинител З. Ц., лично и като майка и законна представителка на ненавършилите пълнолетие деца М. Ц. и И. Ц..

За всички частни обвинители се явява техният повереник адв. П. Н. от АК-Б..

ПРОКУРОРЪТ: Моля да се даде ход на делото.

АДВ. Н.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Т.: Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМИЯТ: Да се гледа делото днес.

Съдът, след като се запозна с материалите по делото и изслуша становищата на страните намира, че са налице изискванията на процесуалния закон за разглеждане на делото в настоящото съдебно заседание, поради

което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Съдията докладчик докладва делото.

Страните поотделно заявиха, че няма да правят отвод на състава на съда, прокурора и секретаря.

ПРОКУРОРЪТ: Няма да соча доказателства.

АДВ. Н.: Няма да соча доказателства.

АДВ. Т.: Няма да соча доказателства.

Съдът счита делото да изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на съдебните прения.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, считам, че жалбата на частните обвинители е неоснователна. За мен по делото няма спор по отношение фактическа обстановка, правна квалификация и доказаност на обвинението срещу Ч. и аз го поддържам изцяло.

Сливенски окръжен съд е приложил института на съкратено съдебно следствие, с признание от страна на подсъдимия на фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, които са подкрепени от всички събрани по делото доказателства – гласни, писмени, с изключение на експертизата. За мен безспорно подсъдимият е нарушил разпоредбата на чл. 38, ал. 2 ЗДвП, като е предприел маневра „обратен завой“ без да пропусне движещия се по път с предимство мотоциклетист Ц. Ц., като го е блъснал и по непредпазливост е причинил смъртта му.

Също безспорно считам, че е налице и съпричиняване от страна на пострадалия, който се е движил с превишена скорост, като виждате, че според експертите, ако пострадалият се е движил с максимално допустимата скорост от 50 км/ч, ПТП не би настъпило.

На ДП и съдебно производство не са допуснати съществени нарушения

на процесуалните правила, които да са основание за отмяна на присъдата и връщане на делото. Тук, относно твърденията пред първоинстанционния съд за нарушение при изготвяне на обвинителния акт, свързано с правната квалификация на деянието, подробно няма да се спирам, като поддържам мотивите на Сливенски окръжен съд в тази насока с посочване на ТР № 2/07.10 2002 г. на ВКС, а е налице и произнасяне от Апелативен съд-Бургас.

Според мен по делото има спор основно относно размера на двете наказания, като съобразно жалбите на частните обвинители се иска тяхното увеличаване и съответно да се приложи или не чл. 66, ал. 1 НК.

По отношение размера на наказанието, считам, че Сливенският окръжен съд правилно е определил размера на наказанието лишаване от свобода на Ч., а и наказанието лишаване от право да управлява МПС, като е приел превес на смекчаващи вината обстоятелства, определил е размера на наказанието лишаване от свобода под средния, а именно три години, както и правилно е приложил чл. 58а, ал. 1 НК и размерът на наказанието е редуциран с една трета до две години лишаване от свобода.

Относно увеличения размер на наказанието лишаване от свобода, а оттам и прилагането на чл. 66 НК, има аргументи и в двете насоки, тъй като не може да не се отчете, че тези престъпления зачестиха и през последните години силно възмушават обществото, като несъмнено е важна и генералната превенция на наказанията за тези престъпления. Поначало престъпленията по транспорта са с висока степен на обществена опасност, когато е причинена смърт, а и Ч. е наказван за нарушения по ЗДвП. Но когато става въпрос за наказание по конкретно дело и преценка за прилагане на чл. 66 НК, несъмнено следва да се съобразят единствено фактите по делото, законът и съдебната практика, особено константната съдебна практика за прилагане на чл. 66 НК за подобни престъпления.

По настоящото дело се касае за едно нарушение дължащо се според мен на отклонено внимание от страна на подсъдимия. Аз не считам, че той е лице с висока степен на обществена опасност и не виждам необходимост да търпи ефективно наложеното му наказание. Не мисля, че той е толкова опасен за околните, че следва да бъде изолиран от обществото, още повече, че той е водач, който е неосъждан и за непредпазливо престъпление, а и за съпричиняване. При това към настоящия момент е семеен, с три малолетни

деца. Освен това има отлични характеристични данни, признава вината си и трябва да му се даде шанс да се поправи, което е основната цел на приложението на чл. 66, ал. 1 НК.

Предвид това, моля да потвърдите присъдата изцяло, както и мярката за неотклонение подписка като съответна на деянието и становището ми, че правилно е приложен чл. 66, ал.1 НК.

АДВ. Н.: Уважаеми апелативни съдии, ще започна от там, където завърши прокурорът, а именно от наказването като краен стадий на наказателния процес, при който се индивидуализира и диференцира наказанието. Ние не твърдим, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила след запознаване с мотивите.

Относно наказването, съгласно чл. 54, ал. 2 НК, което определя смекчаващите отговорността обстоятелства занижаване съответно наказанието и отегчаващи отговорността обстоятелства, които завишават наказанието. С едно свое действие подсъдимият е нарушил няколко базисни правила на ЗДвП. Първо, той е отнел предимство като не се е огледал, не е имал завишено внимание, на второ място е започнал обратен завои от средната лента и на следващо място, направил е тази маневра изключително грубо - на пешеходна пътека, където е цяло щастие, че не е имало пешеходци в този момент. Независимо дали е имало или е нямало, тази маневра е била опасна за мнозина. Прокурорът подчерта, че тези престъпления към настоящия момент с оглед обективната налична обществена опасност, са с изключително завишена такава и това няма нищо общо с коментарите на обществото, с обществените очаквания. Обществената опасност е една динамична категория, която се е развила. При тази честота на подобен вид престъпления, адекватната реакция на правораздаването е адекватна санкция.

Относно обществената опасност на дееца, същият е служител на Дирекция „П*****” и е водач на ***. Като такъв водач той е извършил това изключително грубо нарушение на правилата. Отново подчертавам, квалификацията по чл. 38, ал. 2 ЗДвП е придружена с нарушение на чл. 38, ал.1 и чл. 39 ЗДвП, които са изключително тежки нарушения на ЗДвП. Има 10 нарушения на пътя. Този защитник на населението от бедствие и аварии спира на 40 м. от мястото на катастрофата и по никакъв начин не оказва помощ на пострадалия, дори не опитва. Моля да прецените, има случаи и

случаи. Константната практика не е константна, практиката е индивидуална. Тя се наслагва при сходни случаи, което е елементът на справедливостта и изведената от нея предвидимост. В настоящия случай, когато едно лице извършва толкова тежки нарушения на ЗДвП, когато неговото положение на служба го задължава да бъде особено бдителен, особено внимателен към гражданите, мисля че излиза извън типажа, който посочи прокурорът на т.н. константна практика.

Моля да ревизирате присъдата на първоинстанционния съд, да измените същата и да завишите наказанието лишаване от свобода така, както изисква разпоредбата на чл. 54, ал. 2 НК, като сметете, че отегчаващите отговорността обстоятелства са много повече отколкото смекчаващите такива. Смекчаващите смея да твърдя са тези, които тривиално се споменават по всяко дело, но нищо повече от това. Смекчаващи отговорността обстоятелства щяха да бъдат, ако този човек се беше опитал да помогне, не оказване помощ по смисъла на НК, беше тръгнал да види какво е станало, беше отишъл да види този човек жив ли е. Моля да увеличите наказанието над средния размер предвиден в специалната разпоредба на НК и да направите преценка, че разпоредбата на чл. 66 НК е неприложима в настоящия случай, тъй като очевидно ще има градация в поведението на дееца. Очевидно, че той ще се чувства по някакъв начин недонаказан или защитен, защото след тези 10 нарушения на ЗДвП, са последвали други три груби грешки, които са довели пряко до смъртта на пострадалия по делото. В тази насока, ще моля за Вашето решение.

Моля да присъдите направените от доверителите ми разноски за въззивната инстанция.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ З. Ц.: Поддържам пледоарията на моя повереник. Само ще кажа, че целият ми живот се преобърна. Искam справедливост.

АДВ. Т.: Уважаеми апелативни съдии, считаме, че присъдата на Сливенския окръжен съд е правилна и законосъобразна. Първоинстанционният съд при постановяване на присъдата е взел под внимание, че техническите причини довели до възникване на ПТП, са не само на подсъдимия, а вина има и пострадалият, който е имал техническа възможност да предотврати ПТП при движение с максимално разрешената

скорост за населено място от 50 км/ч. При такава скорост на движение той би възприел своевременно опасността и би предотвратил възникването на ПТП.

Подсъдимият е държавен служител, водач на *** в РС „*****“ в гр. С.. Същият има чисто съдебно минало и добри характеристични данни. Не са налице отегчаващи отговорността обстоятелства.

Във връзка с това, моля да оставите въззивната жалба без уважение и да потвърдите първоинстанционната присъда като правилна и законосъобразна.

Възразяваме за прекомерност на адвокатско възнаграждение.

Съдът дава право на лична защита на подсъдимия.

ЛИЧНА ЗАЩИТА НА ПОДСЪДИМИЯ: Съжалявам за цялата тази случка. Очевидно е, че не съм видял моториста. Очевидно е бил там, а аз си мислех, че няма никой. Като се запознах с експертизите, разбрах, че е имало моторист. Просто не съм го видял. Искрено съжалявам.

Искам само да добавя по повод думите на адвоката на частните обвинители, че не съм бил помогнал на човека, това не е съвсем така. Аз наистина не помогнах. В този момент аз държах тригодишното си момиченце в ръцете си. Нямах при кого да я оставя, тя беше при мен в колата. Натиска се в мен, иска да види какво става. Единственото, което видях, че той беше безжизнен, той беше починал на място. Виждах съм смърт, и преди съм виждал и продължавам да виждам. Просто нямаше какво да направя, аз не съм фелдшер.

Поддържам казаното от моя защитник.

Съдът приключва съдебните прения и дава последна дума на подсъдимия.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ: Съжалявам за случилото се. Моля да потвърдите присъдата, с която ми е наложено условно наказание лишаване от свобода.

Съдът се оттегля на тайно съвещание.

Съдът след тайно съвещание, счете делото за изяснено и обяви на страните, че ще произнесе решението си в предвидения от закона срок, за

което съгласно чл. 340, ал. 2 от НПК, ще се съобщи писмено на страните.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 10.20 часа.

Председател: _____

Секретар: _____